17 -09- 2026

АДВОКАТ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ТРЕЋИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
15П 617/22
Дана 30.6.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ТРЕЋИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Лола Лукендић, у парници тужиоца Удружења власника локала и пословног простора зграда 10Б, 10Д и 103 YBC, Нови Београд, Булевар Михајла Пупина 10Д, МБ 28203713, кога заступа Слободан Максимовић адвокат из Београда, Грамшијева 8а, против туженог Приватног предузећа - друштва са ограниченом одговорношћу за посредовање и заступање у области ауторских права и преводи (Нови Београд), Булевар Михајла Пупина 10Б/I, МБ 07425414, кога заступа Иван Љубисављевић, адвокат из Београда, Македонска 30, ради дуга, након одржане усмене и јавне главне расправе закључене на рочишту дана 30.6.2026. године донео је

П Р Е С У Д У

УТВРЂУЈЕ СЕ да је тужба **ПОВУЧЕНА** у делу тужбеног захтева којим је тражено да се обавеже тужени Приватно предузеће - друштво са ограниченом одговорношћу за посредовање и заступање у области ауторских права и преводи (Нови Београд), да тужиоцу Удружењу власника локала и пословног простора зграда 10Б, 10Д и 103 YBC, Нови Београд, на име главног дуга исплати укупан износ од 86.503,20 динара и то:

- за месец септембар 2019. године, износ од 5.406,45 динара,
- за месец октобар 2019. године, износ од 5.406,45 динара,
- за месец новембар 2019. године, износ од 5.406,45 динара,
- за месец децембар 2019. године, износ од 5.406,45 динара,
- за месец јануар 2020. године, износ од 5.406,45 динара,
- за месец фебруар 2020. године, износ од 5.406,45 динара,
- за месец март 2020. године, износ од 5.406,45 динара,
- за месец април 2020. године, износ од 5.406,45 динара,
- за месец мај 2020. године, износ од 5.406,45 динара,
- за месец јун 2020. године, износ од 5.406,45 динара,
- за месец јул 2020. године, износ од 5.406,45 динара,
- за месец август 2020. године, износ од 5.406,45 динара,
- за месец септембар 2020. године, износ од 5.406,45 динара,
- за месец октобар 2020. године, износ од 5.406,45 динара,
- за месец новембар 2020. године, износ од 5.406,45 динара и
- за месец децембар 2020. године, износ од 5.406,45 динара.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавеже да тужиоцу исплати законску затезну камату и то:

- законску затезну камату на износ од 5.406,45 динара почев од 30.9.2019. године до 26.12.2022. године,

Скенирано помоћу ЦамСканнер-а

- законску затезну камату на износ од 5.406,45 динара почев од 31.10.2019. године до 26.12.2022. године,
- законску затезну камату на износ од 5.406,45 динара почев од 30.11.2019. године до 26.12.2022. године,
- законску затезну камату на износ од 5.406,45 динара почев од 31.12.2019. године до 26.12.2022. године,
- законску затезну камату на износ од 5.406,45 динара почев од 31.1.2020. године до 26.12.2022. године,
- законску затезну камату на износ од 5.406,45 динара почев од 29.2.2020. године до 26.12.2022. године,
- законску затезну камату на износ од 5.406,45 динара почев од 31.3.2020. године до 26.12.2022. године,
- законску затезну камату на износ од 5.406,45 динара почев од 30.4.2020. године до 26.12.2022. године,
- законску затезну камату на износ од 5.406,45 динара почев од 31.5.2020. године до 26.12.2022. године,
- законску затезну камату на износ од 5.406,45 динара почев од 30.6.2020. године до 26.12.2022. године,
- законску затезну камату на износ од 5.406,45 динара почев од 31.7.2020. године до 26.12.2022. године,
- законску затезну камату на износ од 5.406,45 динара почев од 31.8.2020. године до 26.12.2022. године,
- законску затезну камату на износ од 5.406,45 динара почев од 31.9.2020. године до 26.12.2022. године
- законску затезну камату на износ од 5.406,45 динара почев од 31.10.2020. године до 26.12.2022. године
- законску затезну камату на износ од 5.406,45 динара почев од 30.11.2020. године до 26.12.2022. године и
- законску затезну камату на износ од 5.406,45 динара почев од 31.12.2020. године до 26.12.2022. године.

Свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је 17.6.2021. године, у својству извршног повериоца, поднео Привредном суду у Београду предлог за извршење на основу веродостојне исправе ради намирења новчаних потраживања, против туженог, као извршног дужника, ради намирења дуга на име текућег и инвестиционог одржавања за простор на адреси Булевар Михајла Пупина 10Б/I за месеце од септембра 2019. године закључно са децембром 2020. године и исплате трошкова извршења колико буду изнели.

Решењем о извршењу Привредног суда у Београду Ив 2926/21 од 18.6.2021. године, одређено је извршење у складу са предлогом извршног повериоца и одређени су трошкови извршења у износу од 12.030,00 динара.

Против наведеног решења о извршењу тужени је, у својству извршног дужника, изјавио приговор, у којем је навео да потраживање из веродостојне исправе није настало.

Скенирано помоћу ЦамСцаннер-а

Навео је да извршни поверилац није извршавао своје законске обавезе одржавања зграде, да лифт у згради није био функционалан од пролећа 2019. године до септембра 2020. године када је био приморан да самоиницијативно и из сопствених средстава поправи лифт у згради. Указао је да извршни дужник има потраживање према извршном повериоцу за поправку лифта у износу од 193.465,72 динара те је истакао приговор ради пребијања. Предложио је да суд усвоји приговор, укине предметно решење о извршењу и укине све спроведене извршне радње.

У одговору на приговор, извршни поверилац је истакао да су неосновани наводи да потраживање из веродостојне исправе није настало. Истакао је да удружење делује у складу са законским овлашћењима, пре свега Законом о становању, усвојеним Статутом, као и Пословником о раду, којима су прописани права и обавезе свих власника посебних делова у погледу одржавања заједничких делова зграде и земљишта које служи за редовну употребу. У погледу навода везаних за одржавање лифтова у предметној пословној згради истакао је да све до јула 2021. године није постојала обавеза извршног повериоца у погледу ставке одржавања и поправке лифтова, имајући у виду да нису били у систему одржавања. Предложио је да суд одбије приговор извршног дужника као неоснован.

Решењем Привредног суда у Београду ИПВ (Ив) 876/2021, Иив 2926/2021 од 10.9.2021. године усвојен је приговор извршног дужника и одређено је да се поступак по решењу о извршењу Привредног суда у Београду Иив 2926/21 од 18.6.2021. године настави као поводом приговора против платног налога и да се списи предмета доставе парничном одељењу Привредног суда у Београду. Ставом другим изреке решења одређен је застој извршног поступка до правноснажног окончања парничног поступка.

Дана 3.12.2021. године Привредни суд у Београду П 10109/2021 донео је решење којим се огласио стварно ненадлежним и укинуо решење о извршењу Привредног суда у Београду Иив 2926/2021 од 18.6.2021. године. Ставом другим изреке одлучено је да се списи предмета доставе овом суду као стварно и месно надлежном.

У даљем току поступка, тужилац је повукао тужбу у делу који се односи на главни дуг у износу од 86.503,20 динара, из разлога што је тужени платио главни дуг дана 26.12.2022. године. Остао је при потраживању законске затезне камате на главни дуг почев од датума доспелости сваког појединачног рачуна до 26.12.2022. године. Истакао је да тужилац нема никакве доспеле обавезе према туженом, а да је доспелост предуслов за компензацију. Предложио је да суд усвоји прецизирани тужбени захтев. Трошкове парничног поступка је тражио и определио.

У даљем току поступка, тужени, је остао код приговора. Оспорио је наводе да је тужени платио главни дуг након подношења тужбе из разлога што је уплата која је извршена 26.12.2022. године обухватила период након утужења, док је утужено потраживање у компензацији. Указао је да се из рачуна за децембар 2022. године види да се тужени приликом плаћања позвао на фактуру из децембра 2022. године. Указао је суду да је укупан дуг туженог износио 453.304,68 динара с тим што је износ од 193.465,72 динара у компензационом приговору, а преостали износ од 259.838,96 динара уплаћено по децембарском рачуну као преостали дуг. Предложио је да суд одбије тужбени захтев. Трошкове парничног поступка је тражио и определио.

Међу парничним странкама је спорно да ли је и када исплаћен главни дуг.

Скенирано помоћу ЦамСканнер-а

У доказном поступку суд је извео доказ читањем извода из пословних књига тужиоца од 17.4.2021. године; опомене пред утужење од 17.4.2021. године; пријемне књиге - листа ЈП Поште Србија од 26.2.2021. године; рачуна бр. 3656122020 од 1.12.2020. године; рачуна бр. 3325112020 од 1.11.2020. године; рачуна бр. 2994102020 од 1.10.2020. године, рачуна бр. 2663092020 од 1.9.2020. године; рачуна бр. 2332082020 од 1.8.2020. године; рачуна бр. 2001072020 од 1.7.2020. године; рачуна бр. 1670062020 од 1.6.2020. године; рачуна бр. 1339052020 од 1.5.2020. године; рачуна бр. 1008042020 од 1.4.2020. године; рачуна бр. 0677032020 од 1.3.2020. године; рачуна бр. 0346022020 од 1.2.2020. године; рачуна бр. 0015012020 од 3.1.2020. године; рачуна бр. 4454122019 од 1.12.2019. године; рачуна бр. 4123112019 од 1.11.2019. године; рачуна бр. 3792102019 од 1.10.2019. године; рачуна бр. 3461092019 од 1.9.2019. године; рачуна бр. 179/2020 од 14.9.2020. године; фактуре бр. 5-02938 од 31.8.2020. године, заведено код туженог 2.9.2020. године; понуде бр. KSB-VA387-R/20 од 16.7.2020. године; авансног рачуна бр. 1-00059 од 21.7.2020. године; фактуре бр. 7-00393 од 4.8.2020. године заведено код туженог 4.9.2020. године; понуде бр. KSB-VA374-R/20 од 16.7.2020. године; извештаја о интервенцији - прегледу од 1.10.2019. године; рачуна бр. 2-00008 од 1.10.2019. године; коначног рачуна бр. 2-00008 од 1.10.2019. године; авансног рачуна бр. 1-00037 од 16.9.2019. године заведено код туженог 17.10.2019. године; понуде бр. KSB-VA508-1-R/19 од 16.9.2019. године; извештаја о интервенцији - прегледу од 1.10.2019. године; статута Удружења власника локала и пословног простора зграда 10Б, 10Д и 103 YBC од 12.2.2019. године, рачуна бр. 1706062021 од 1.6.2021. године; рачуна бр. 2046072021 од 1.7.2021. године, рачуна бр. 3752122022 од 1.12.2022. године; налога за пренос од 26.12.2022. године и промета на контима тужиоца од 1.1-31.12.2022. године од 21.6.2024. године, па је ценећи исте у смислу члана 8. Закона о парничном поступку утврдио следеће чињенично стање:

Суд је утврдио да је тужилац удружење основано ради остваривања циљева односно управљања пословним објектима између осталог и за предметни локал, те да обавља наплату потраживања на име текућег и инвестиционог одржавања, за које месечно обрачунава накнаду и испоставља рачуне. Утврђено је да су туженом за пружене услуге од стране тужиоца испостављени рачуни за предметни локал у спорном периоду. Тужилац је на основу извода из пословних књига задужио туженог да на име накнаде за извршене услуге текућег и инвестиционог одржавања за простор у Булевар Михајла Пупина 10Б/И у Новом Београду за период од месеца септембра 2019. године закључно са децембром 2020. године исплати укупан износ од 86.503.20 динара и то: за месец септембар 2019. године, износ од 5.406,45 динара датум доспећа 30.9.2019. године, за месец октобар 2019. године, износ од 5.406,45 динара датум доспећа 31.10.2019. године, за месец новембар 2019. године, износ од 5.406,45 динара датум доспећа 30.11.2019. године, за месец децембар 2019. године, износ од 5.406,45 динара датум доспећа 31.12.2019. године, за месец јануар 2020. године, износ од 5.406,45 динара датум доспећа 31.1.2020. године, за месец фебруар 2020. године, износ од 5.406,45 динара, датум доспећа 29.2.2020. године, за месец март 2020. године, износ од 5.406,45 динара, датум доспећа 31.3.2020. године; за месец април 2020. године, износ од 5.406,45 динара, датум доспећа 30.4.2020. године, за месец мај 2020. године, износ од 5.406,45 динара, датум доспећа 31.5.2020. године, за месец јун 2020. године, износ од 5.406,45 динара, датум доспећа 30.6.2020. године, за месец јул 2020. године, износ од 5.406,45 динара, датум доспећа 31.7.2020. године, за месец август 2020. године, износ од 5.406,45 динара, датум доспећа 31.8.2020. године; за месец септембар 2020. године, износ од 5.406,45 динара, датум доспећа 30.9.2020. године, за месец октобар 2020. године, износ од 5.406,45 динара, датум доспећа 31.10.2020. године, за месец новембар 2020. године, износ од 5.406,45 динара, датум доспећа 30.11.2020. године и за месец децембар 2020. године, износ од 5.406,45 динара, датум доспећа 31.12.2020. године. Суд је на основу промета на контима тужиоца за период од 1.1.-

Скенирано помоћу ЦамСканнер-а

31.12.2022. године утврдио да су дана 26.12.2022. године евидентирани следећи уплаћени износи: износ од 18.451,95 динара, износ од 217.953,60 динара, износ од 18.451,95 динара и износ од 4.981,46 динара што укупно износи 259.838,96 динара. Из приложеног рачуна 179/2020 утврђено је да је исти издат 14.9.2020. године на име туженог од стране Живомира Митровића ПР услуге система обезбеђења на износ од 12.400,00 динара на име доласка, дефектаже, учвршћивање горњег штока доњих врата, замене механичке браве, замене аутомата за затварање врата, пасовање хода врата и поправке цилиндра за доња врата. Из фактуре бр. 5-02938 утврђено је да је иста издата на име туженог 31.8.2020. године од стране привредног друштва Kone d.o.o Beograd у укупном износу од 29.632,48 динара на име услуге одржавања опреме лифта за три месеца за предметну пословну зграду. Из фактуре бр. 7-00393 утврђено је да је иста издата на име туженог 4.8.2020. године од стране привредног друштва Kone d.o.o Beograd у укупном износу од 29.068,04 динара на име услуге одржавања лифта у предметној стамбној згради. Из фактуре бр. 1-00037 утврђено је да је иста издата на име туженог 16.9.2019. године од стране привредног друштва Kone d.o.o Beograd у укупном износу од 122.365,19 динара на име пружених услуга за замену транзиоторске плоче и транзистора лифта у предметној стамбеној згради. Из фактуре бр. 3752122022 од 1.12.2022. године утврђено је да на дан 1.12.2020. године укупан дуг туженог према тужиоцу износи 453.304,68 динара. Утврђено је да је тужилац дана 26.2.2021. године упутио туженом опомену пред утужење. Тужилац је на рочишту 26.6.2024. године повукао тужбени захтев за износ главног дуга.

Одредбом члана 17. Закона о облигационим односима прописано је да су стране у облигационом односу дужне да изврше своју обавезу и одговорне су за њено испуњење, те да се обавеза може угасити само сагласношћу воља страна у облигационом односу или на основу закона.

Одредбом члана 262. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да је поверилац у обавезном односу овлашћен да од дужника захтева испуњење обавезе, а дужник је дужан испунити је савесно у свему како она гласи.

Одредбом члана 295. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да обавеза престаје кад се испуни, као и у другим законом одређеним случајевима.

Одредбом члана 277. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да дужник који задоцни са испуњењем новчане обавезе дугује, поред главнице, и затезну камату по стопи утврђеној савезним законом.

Одредбом члана 324. Закона о облигационим односима прописано је да дужник долази у доцњу кад не испуни обавезу у року одређеном за испуњење.

Одредбом члана 336. Закона о облигационим односима прописано је да дужник може пребити потраживање које има према повериоцу са оним што овај потражује од њега, ако оба потраживања гласе на новац или друге заменљиве ствари истог рода и исте каквоће и ако су оба доспела.

Одредбом члана 337. Закона о облигационим односима је прописано да пребијање не настаје чим се стекну услови за то, него је потребно да једна страна изјави другој да врши пребијање, и да се после изјаве о пребијању сматра да је пребијање настало оног часа када су се стекли услови за то.

Скенирано помоћу ЦамСканнер-а

Одредбом члана 3. став 1. тачка 1. Статута Удружења власника локала и пословног простора зграда 10Б, 10Д и 103 YBC од 12.2.2019. године прописано је да ради остваривања својих циљева Удружење нарочито врши следеће послове и делатности: текуће и инвестиционо одржавање.

Одредбом члана 63. став 1. Закона о становању прописано је да је власник посебног дела дужан да учествује у трошковима одржавања заједничких делова зграде и земљишта за редовну употребу зграде и управљања зградом.

Одредбом члана 64. став 1. Закона о становању прописано је да се Одлуком стамбене заједнице о прихватању трошкова одржавања заједничких делова зграде и управљања зградом, која се доноси у складу са чланом 44. став 1, односно чланом 44. став 3. овог закона прописује износ који је сваки власник дужан да плаћа на име свог учешћа у трошковима управљања зградом, а који не може бити нижи од износа прописаног актом о текућем одржавању зграда који доноси јединица локалне самоуправе.

Одредбом члана 231. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ће суд о постојању чињенице коју не може са сигурношћу утврдити применити правила о терету доказивања. Ставом 2. истог члана прописано је да странка која тврди да има неко право сноси терет доказивања чињенице која је битна за настанак или остваривање тог права, ако законом није другачије прописано.

Како је тужилац делимично повукао тужбу за износ главног дуга у износу од 86.503,20 динара учињеног на рочишту 26.6.2024. године, а тужени се сагласио са повлачењем, то је суд сходно одредби члана 202. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у ставу првом изреке пресуде.

Одлучујући о приговору ради пребијања истакнутом од стране туженог суд је нашао да је исти неоснован. Наиме, дужник може пребити потраживање које има према повериоцу са оним што овај потражује од њега, ако оба потраживање гласе на новац или друге заменљиве ствари истог рода и исте каквоће и ако су оба доспела (члан 336. ЗОО); пребијање не настаје чим се стекну услови за то, него је потребно да једна страна изјави другој да врши пребијање (члан 337. став 1. ЗОО). Међутим, да би се потраживања могла пребити, потребно је да постоји доспело потраживање, а у конкретном случају, тужени није доказао да је у моменту подношења тужбе имао потраживање према тужиоцу, односно да је тужиоца у својим пословним књигама задужио за одређени новчани износ, па нису испуњени услови из чл. 336. Закона о облигационим односима да би се могло вршити пребијање потраживања. Такође, тужени није приложио писани доказ - изјаву пребијања нити је предложио доказе неопходне за утврђивање чињеница као што је економско - финансијско вештачење на околност висине дуга туженог према тужиоцу, нити је тужени доказао да је од тужиоца захтевао опредељену висину потраживања. Такође, обзиром да је тужени самоиницијативно ангажовао стручна лица за поправку лифта у предметној стамбеној згради, што тужени није спорио и то без Одлуке стамбене заједнице о поверавању тих радова туженом исти не може тражити пребијање потраживања по том основу.

Имајући у виду да је тужилац повукао тужбу за износ главног дуга у износу од 86.503,20 динара то је суд одлучивао о основаности законске затезне камате на износ главног дуга и то за период од септембра 2019. године закључно са децембром 2020. године и нашао да је исти неоснован. Наиме, тужилац је као доказ доставио извод из пословних књига у којем је за спорни период приказао укупан дуг туженог, те је у истом определио појединачно

Скенирано помоћу ЦамСканнер-а

за сваки месец колико износи накнада за пружене услуге и од када почиње да тече законска затезна камата. Чињенично стање битно за одлучивање о тужбеном захтеву мора бити доказано до степена вероватноће које не оставља места за разумну сумњу, а странке су дужне да у прилог својим тврдњама, на којима заснивају своје захтеве, или којима оспоравају доказе и наводе противне стране, доставе или предложе довољне и објективно прихватљиве доказе. Међутим, како суд из достављеног писаног доказа – конта промета на рачуну није могао са сигурношћу да утврди да ли је и када тачно измирен главни дуг који је био предмет овог спора како би суд са сигурношћу могао да изведе закључак о основаности постојања потраживања тужиоца за исплату законске затезне камате. У конкретном случају, у конту промета су наведени новчани износи који нису идентични износу главног дуга, то суд није могао поуздано да утврди да ли се уплаћени износи односе за потраживања тужиоца по достављеним рачунима за спорни период то суд није могао са сигурношћу да утврди чињеницу да ли предметно потраживање плаћено пре или после датума доспећа и изведе закључак о постојању потраживања тужиоца за исплату законске затезне камате. Такође, како тужилац није предложио економско - финансијско вештачење, као и друге доказне предлоге а што је била његова обавеза сходно члану 7. и 231. Закона о парничном поступку, већ је на рочишту одржаном 30.6.2026. године на ком је закључена главна расправа изјавио да нема нових доказних предлога, то је суд сходно правилу о терету доказа нашао да тужилац није доказао основаност прецизираногпостављеног тужбеног захтева, те је сходно члану 7. и 231. Закона о парничном поступку донео одлуку као у изреци пресуде.

Суд је у доказном поступку извео и друге доказе и уједно је ценио и остале наводе парничних странака али је нашао да су исти без утицаја на доношење другачије одлуке суда у овој правној ствари, те их стога није посебно ни образлагао.

Одлуку о трошковима парничног поступка, суд је донео применом члана 150, 153, 154. и 163. Закона о парничном поступку, те одлучио да свака странка сноси своје трошкове поступка, имајући у виду постигнути успех странака у спору.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против ове пресуде може се изјавити жалба Вишем суду у Београду у року од 8 дана од пријема писменог отправка пресуде, а преко овог суда.

СУДИЈА
Лола Лукендић с.р.
ЗТО

Скенирано помоћу ЦамСканнер-а